

[Grethe Philip.]

uddannelse. Jeg kan tilslutte mig, at vi træffer beslutning om et sådant nyt center i Ålborg. Det ville være ønskeligt, om der nu kom en klar principbeslutning, der kunne danne grundlag for arealerhvervelser. Jeg tror også, det ville være godt, om vi snart fastlagde klare retningslinjer for, hvilke uddannelser der vil blive tale om. Tankerne er hidtil gået i retning af de mere teknisk og økonomisk betonedede studier, og jeg forstår, at disse planer er uændrede.

I lovforslaget siges det blot, at oprettelse af et center i den sydlige del af Jylland indgår i den langsigtede udbygningsplan. Så er der jo i alle tilfælde ikke sagt for meget, og ingen er trådt på tæerne. Men er det nu særlig hensigtsmæssigt igen at udskyde en afgørelse? Jeg tror det ikke. Vi ved, at forskellige kredse i det sydlige Jylland gennem længere tid har arbejdet med hver sine planer. Usikkerhed vil i det lange løb skabe skuffelse og bitterhed i alle lejre og vil hindre, at der i det små bygges noget op, som man senere kan trække på, når centret engang virkelig skal til at blive til noget. Vi har erfaring for, hvor vanskeligt det er på kort tid at banke forskning og videnskabelig uddannelse op. Der skal skabes et vist klima, en vis jordbund, og det tager sin tid. Jeg håber, vi under udvalgsdrøftelserne kan få dette geografiske problem afklaret. At vi i det radikale venstre har vor sympati rettet imod et center i Ribe-Esbjerg området, har vi allerede tidligere givet udtryk for.

Mit parti kan tilslutte sig lovforslagets ekspropriationsbestemmelse med henblik på bygninger og anlæg for højere uddannelsesinstitutioner.

Til slut ønsker jeg at sige, at vi i det radikale venstre er meget positive over for lovforslaget. Vi lægger stor vægt på, at der hurtigt sker en aflastning af Københavns universitet dels ved oprettelse af et nyt universitet i Roskildeområdet, dels ved at der snarest træffes beslutning om samlet arealerhvervelse og senere bebyggelse for Københavns universitet, og vi ønsker, at der nu træffes principbeslutning om de nye jyske universiteter.

Men jeg vil også gerne understrege, at vi under overvejelserne om disse problemer stadig må have for øje, at behovet for ud-

dannelsespladser bør ses i nær tilknytning til studierne effektivitet. Alt, hvad vi gør for at effektivisere og derigennem forkorte studierne, vil virke aflastende på det store universitetspres. De bestræbelser, der er i gang på dette område, må derfor føres videre og yderligere intensiveres. Jeg håber, universitetslærerne vil vise sig smidige og åbne i disse overvejelser, og at det vil være muligt at få etableret et frugtbart, varigt samarbejde med studenterne om studieændringer og nye studieformer.

Morten Lange: Det ville ikke være for meget sagt, at der i de senere år har været et vist liv omkring universiteterne i Danmark. Det er heller ikke mærkeligt, at studenterne er kommet i bevægelse. Man kunne måske have ønsket, det var sket i højere grad før; de meget trange kår, som universiteterne har haft i de senere år, hvor studentertallet er steget med en helt anden fart, end byggerytmen har givet udtryk for, har naturligvis givet så store vanskeligheder, at det er helt let forståeligt, at studenterne er kommet i en meget vanskelig situation, som fra tid til anden giver sig eksplosive udtryk.

Men jeg tror, der er nogle ting, vi skal holde fast på, som er meget, meget væsentlige, når vi ser bort fra diverse mindre røgskyer, som engang imellem viser sig på himlen. Det, som går igennem alle disse studenterbevægelser, er ønsket om medarbejde, ønsket om samarbejde, ønsket om at gå ind i opbygningen af det bedre universitet, ønsket om bedre og mere effektive studier, og jeg siger i parentes: ikke ønsket om lettere eksaminer eller noget som helst i den retning. Det er udtryk for et ønske om at højne universiteternes kvalitet. Det er det, som studenterne i hovedsagen kommer og tilbyder deres medarbejde i, og det synes jeg er et overordentlig positivt grundlag. Det skal man holde fast ved, når man som sagt en gang imellem ser en enkelt røgsky.

Det er til en sådan levende forsamling i vækst, at vi skal prøve at finde nogle rammer, nogle rammer, som vil betyde en ekspansion på den højere uddannelsesområde, som vi aldrig nogen sinde har set mage til i Danmark, og hvor vi står over for en planlægningsopgave af et næsten uoverskueligt format. De beslutninger, vi